

[Kaj Andresen.]

få tusinde kroner fra i fjor til i år, skal opføres 20 til 30 poster i budgettet.

Det er et spørgsmål, om det ikke var rimeligt i en tid, hvor man rationaliserer i statsadministrationen, også at undersøge mulighederne for en mere rationel budgetopstilling, som uden at gøre begrænsninger i folketingets bevillingsmyndighed, forenkledte finanslovsforslaget på en sådan måde, at det blev mere oversigtligt, og således, at man i højere grad kunne vurdere de virkelig betydende afsnits forskydninger.

Departementschefen var inde på muligheden af i højere grad at gå over til flere rammebevillinger, så at mange af småposterne kunne samles under ét, og det er vel én af vejene, man kunne gå. Når man netop i de senere år har beskæftiget sig med at finde frem til den sikrest mulige budgetlægning, vil jeg finde det rimeligt, at man også — efter forhandling med finansudvalg og folketing — tager nogle af de problemer op, der angår budgetlægningens form og parlamentariske behandling.

Der er i øvrigt grund til at komplimentere den højtærede finansminister i anledning af det, der i dag som finanslovsforslag og ændringsforslag er til tredje behandling. Ministeren har scoret mange points og nået særdeles betydelige resultater i sine bestræbelser for at skabe en realistisk budgetlægning. Det fremgår af flere ting. For det første er tallet på ændringsforslag kun godt halvt så stort, som tilfældet var i fjor. For det andet er deres samlede virkning på budgettet særdeles beskedne, og for det tredje er oppositionens ændringsforslag, såvel fra den ene som fra den anden side i salen, få i tal og gengangerforslag, som ved tidligere lejligheder er stemt ned her i salen — dem skal jeg vende tilbage til.

I betragtning af at der ofte under finanslovbehandlingen har været rejst kritik, og berettiget kritik, over finanslovsforslagets usikkerhed og ændringsforslagenes stigende antal, er der anledning til at udtrykke anerkendelse af de fremskridt, som er nået

med det foreliggende forslag. Jeg tror, at dette synspunkt ikke blot er regeringspartierne, men at det deles af oppositionspartierne. Finansministeren betegnede jo imidlertid allerede ved finanslovsforslagets fremsættelse dette års budget som mere realistisk end tidligere og stillede i udsigt, at der derfor ikke skulle komme så mange ændringsforslag som i fjor.

Denne forudsigelse har altså vist sig at holde stik. Der foreligger til tredje behandling i alt 878 ændringsforslag, hvoraf 15 er stillet af mindretal i finansudvalget og 863 af ministrene. Selv om 863 ændringsforslag kan synes at være et stort tal, må det ses i relation til hele finanslovsforslagets mange tusinde poster og til, at antallet af ændringsforslag f. eks. i fjor var 1.533. I bedømmelsen af tallet 863 må der også tages i betragtning, at et meget stort antal ændringer — hvor mange kan jeg ikke sige, men det er vel nok størstedelen — er af mere eller mindre formel karakter: overførsler, justeringer, bortfald af bevillinger, småjusteringer, som har passeret lønningsrådet, eller omposteringer. Som justeringer af større virkning kan jeg nævne det nye skøn over skatter og afgifter, der indgår som ændringer. Dette skøn må vel altid ændre sig fra finanslovsforslagets fremsættelse i efteråret og til marts.

Det er jo ikke tilfældet, at ændringsforslagene på andre områder blot betyder større udgifter. I adskillige tilfælde drejer det sig om en merindtægt eller en mindreudgift for staten. Til denne gruppe hører bl. a. ændringsforslag nr. 95, vedrørende krudtværket, hvorefter staten får en merindtægt på en lille million kroner i det kommende år. Når jeg nævner dette ændringsforslag, skyldes det, at visse dagblade ved ændringsforslagets fremsættelse i ret stort udstyr omtalte det som en udgiftsstigning og meddelte, at oppositionens finansudvalgsmedlemmer ville gå til aktion mod finansministeren, fordi han påførte staten en merudgift på 800.000 kr. til en institution, som skulle nedlægges. Hvis